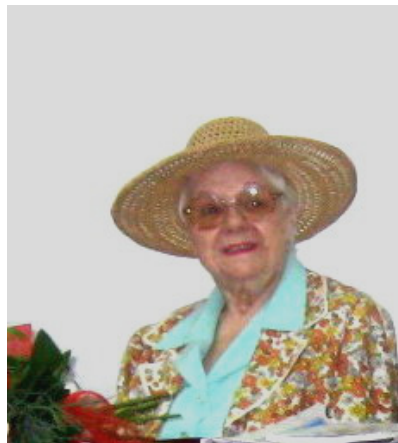

OMAGIU PROFESOAREI VIORICA GUY MARICA

Când am vizitat-o la spital, unde se refăcea după un accident, câteva zile înainte de a se stinge, avea aceeași vivacitate, interes pentru studenții săi, pentru activitatea noastră. Lasă în urma ei o rodnică muncă de profesor și cercetător, cu căutări pline de eleganța stilului său, bogat în nuanțe, cu o permanentă deschidere spre perspective novatoare. Am întâlnit toate acestea și în lucrările pe care le-am publicat în ultimele numere din *Studia UBB Historia Artium*. Erau lucrări nepublicate, rămase în arhiva sa și pentru care am insistat să mi le ofere, să nu rămână uitate. Le-a căutat, le-a revizuit și mi le-a dat spre publicare. Am trăit astfel bucuria de a reveni la cunoașterea laboratorului muncii sale și a fost prilejul de a mă apropia din nou de lumea, de stilul pe care l-am admirat în anii formării mele.

S-a alăturat universului dascălilor noștri lăsând o moștenire marcată de personalitatea sa inconfundabilă.

Cu tot dragul, un ultim omagiu.

GHEORGHE MÂNDRESCU